

КАКВО СПОРАЗУМЕНИЕ Е ПОДПИСАЛА БЪЛГАРИЯ?

Още на 12 септември т. г. русенският народен представител Георги Аврамов направи в парламента едно питане до председателя на Министерския съвет. И попита той за някои съвсем елементарни неща — подписвало ли е българското правителство някакъв вид споразумение с румънското правителство за строежа и експлоатацията на **ВСЯКАКВИ** промишлени и енергийни обекти по поречието на Дунав в рамките на общата граница.

Ако такова споразумение няма, то подписвано ли е някакво двустранно споразумение с румънското правителство **ИМЕННО** за строежа и експлоатацията на комплекса химически заводи в района на Гюргево.

Ако и такова споразумение няма, дали пък не е подписало българското правителство някакъв вид многостранно споразумение. **С ДРУГИ СТРАНИ — ЧЛЕНКИ НА СИВ**, или е приемало рекомендация на СИВ относно строежа и експлоатацията на комплекса химически заводи в Гюргево.

Както се вижда, съвършено простички въпроси, особено ако отговорът може да бъде **НЕ**.

По-трудничко става, ако трябва да се отговори с **ДА** — тогава ще трябва да се види — кой, кога, при какви условия...

Най-лесно, разбира се, е да се мълчи. И понеже не може съвсем да се мълчи — може да се говори — за разни други неща около проблема Русе — Гюргево.

ВМЕСТО ОФИЦИАЛНА ИНФОРМАЦИЯ — МАЛКО КЛЮКИ

Според добре осведомени източници, пожелали да останат анонимни и на всичко отгоре поддържащи най-сърдечни приятелски връзки с румънски колеги, цялата документация (интересуваща г-н Георги Аврамов) в Букурещ се намира на сигурно място — в прокуратурата. Съществува определена надежда, че тя ще даде достатъчно храна на съдебните власти.

Какво ли не говорят хората.

У нас например специалисти, работещи в системата на СИВ, изключително наивно бяха убедени, че с цялата документация по проектирането, строежа и т. н. около комплекса в Гюргево разполага шефът на българската комисия, работеща по тия въпроси. По тяхна информация (която те твърдяха, че може да се получи вследствие питане по този въпрос), дори членовете на комисията разполагаха с ксерокопии от документите.

Какво ли не говорят хората.

Не можело да изчезнат такива документи. Ако, да кажем, у нас и в Румъния те се губят, то това не може да не е взето предвид и все някъде из СИВ и неговите служби са се погрижили.

Тамошни добре осведомени източници твърдят, че не е проблем да получиш каквото искаш — трябва само да укажеш точната номерация на документацията, която ти е нужна.

Говорят си хората и други неща.

Прочел някой например томовете на др. Тодор Живков и там в 26-ата книга открил прочувствени приветствени слова за рождбата на българо-румънската дружба, красавец-гигант и... както си му е редът. Поразговорил се с други и му казали — лошо питате, затова не ви отговарят — те тия работи се подписват на равнище Политбюро.

Ще кажете — какво пък толкова ни интересува — това са стари работи. Да видим сега как ще оправим нещата. Стари са, но както казва народът — с кои очи сега ще обвиняваме и настояваме — ако сме ги забъркали такива.